

Comite 00 : Projecten

A.M.I.E. - Comite 00 « Projecten »

Ericastraat 9 B-2440 GEEL

E-mail : jean.flipot@telenet.be

Tel. : 014 / 59 02 80

IBAN:
BE22 0001 545 3947
BIC : **BPOTBEB1**

Zie ook onze Blog :

www.amiecomite00.blogspot.be/

Verplichting en motivatie

Na ontmoeting met Dr. M-Ch Roy (Canada), hebben Thérèse-Marie en A. Jean Flipot-de Fays met enkele vrienden A.M.I.E. - Belgische sectie – opgericht waarvan de statuten op 17/01/1980 werden gepubliceerd.

Handtekening van de Statuten : van links naar rechts : Dr M-Ch. Roy, Thérèse-Marie Flipot - de Fays et Brigitte Médiavilla - Mélard.

Op dit ogenblik gelijktijdig ontstonden de sponsoring en de projecten op Europese School van Mol en van Moeskroen. Van mond tot mond, door interviews met journalisten en vooral dank zij de homilies en talrijke specifieke acties, A.M.I.E. - de Belgische afdeling - is zich in het hele land langzaam binnengedrongen.

De motivatie van de stichters was enorm en gebaseerd op de naleving, de oprechtheid en de transparantie, hun doel om de misdeelde van de Derde Wereld te helpen met doeltreffendheid, snelheid, zonder externe druk en zonder de mindere gift van de weldoeners op te peuzelen. Wij zijn zelfs erin geslaagd om het geheel van onze kosten te handhaven onder onze eigen inkomsten (belangen en meerwaarde). Na meer dan 30 jaar werking, is het altijd het geval!

Deze reële prestatie is het resultaat van de gemeenschappelijke inspanningen: BEDANKT aan de weldoeners en de Belgische of buitenlandse vrijwilligers. Bedankt eveneens voor hun trouw, die voor ons een machtige aanmoediging is. Sommige ondersteunen onze projecten sinds de geboorte van A.M.I.E en hebben ons nooit opgegeven !

1. Historisch overzicht van Projecten

1.1 Eerste activiteiten in België Marcel Marlier, die zich heeft vooral door de reeks boeken voor kinderen „Martine“ onderscheiden, heeft het embleem van A.M.I.E ontworpen die ons comité als logo heeft gehouden, want hij heeft al zoveel weldoeners getroffen en zo goed de hele liefde vertegenwoordigd die ons aan de ongelukkige kinderen verenigt. Bedankt aan deze trouwe weldoener en oprechte vriend, die op 18/01/2011 is overleden. Hij had ons 5 tekeningen aangeboden die in verkochte stickers werden veranderd om onze eerste projecten te ondersteunen. Drie onder hen symboliseerde onze projecten: een kind met een lege kom rijst heeft een bord versierd in herdenking (1ste concert van Kerstmis in 1981)

Dr Roy onderzoekt een patiënt.

« 24u fiets » in Louvain-la-Neuve

Stand van de « Hurlus » in Moeskroen

Aperitief « A.M.I.E. »

Thérèse-Marie en haar groep van de Europese School van Mol

De beheerders en vrienden zijn onmiddellijk aan het werk gegaan om onze eerste projecten op te zetten: Marie-Jeanne heeft de „Chadanes“ verzocht om zich ten gunste van A.M.I.E. te voorkomen, Sophie Op van Beeck- Vangheel heeft vanaf 1981 concerten voor Kerstmis georganiseerd, Thérèse-Marie heeft alle leerlingen van de Europese School van Mol gemobiliseerd en met hen enorme „Vlooiemarkten“ georganiseerd, studenten hebben aan „het 24 u fiets“ van Louvain-La-Neuve deelgenomen (zie bijgevoegde foto), Thérèse Hinnekens heeft de koor van Dottenijs laten zingen, de troep van theater amateur „Nuclea“ (Mol) heeft vertegenwoordigingen gegeven, Cécile Pêtre heeft „een Vlooiemarkt“ in Zinnik georganiseerd, een galabanket van klassieke dans werd in Luik gegeven, dank zij Mevrouw Emond en Nicolas Krzémien, enz

Regelmatig hebben Arlette en Serge Coppé met vrienden, een stand aan „het Feest van de Hurlus“ in Moeskroen gehouden (bijgevoegde foto).

Marie-Henriette (†) en Maurice Vantomme hebben zelfs een aperitief uitgevonden dat zij „Hurlutine“ hebben gedoopt.

Ons meisje Brigitte (†) heeft eveneens vaak heerlijke maaltijden voor een vijftigtal genodigde voorbereid. Ik zie me nog met plezier onze eerste ambachtswenskaarten met Thérèse-Marie en ons meisje Brigitte vervaardigen: het was in 1980!

Vervolgens hebben wij in onze einde jaar acties meer bijgevoegd: de verkoop van wenskaarten, van kalenders, van kaarsen „A.M.I.E.“ en honing geproduceerd en aangeboden door een weldoener. Deze acties werden tot in 2008 gedaan en 180.200 € netto gerelateerd (7.271.000 BEF).

Thérèse-Marie heeft eveneens 2 dichtbundels geschreven en meer dan 1.500 exemplaren ervan ten voordele van onze projecten verkocht. Zij heeft preken gedaan tussen 1980 en 1989 evenals Luc Duveilliers (tussen 1991 en 1998), Thérèse Sercu (tussen 1996 en 2003) en Jan Michels. Marcelle Dutrieux heeft er eveneens gedaan en met een plus punt : aanwezigheid van hun 2 Haitiaanse meisjes. Deze homilies hebben A.M.I.E over het hele land bekendgemaakt en het mogelijk gemaakt om vele kleine projecten te ondersteunen, want zij hebben 90.600 € gerelateerd (3.656.000 BEF).

De verkoop van stickers met de 5 tekeningen van Marcel Marlier heeft meer dan 40.000 € netto gerelateerd (1,5 miljoen BEF).

School "Desprez" van Port-au-Prince

Ontbijt in Desprez

« Gangen » van Port-au-Prince

Voor onze eerste verjaardag, Thérèse-Marie voorstelde aan de Raad om „Notre Petit Journal“ en „Ons Krantje“ driemaandelijks uit te geven. Zij zijn een koppeltken tussen al onze leden, al onze weldoeners en al onze vrijwilligers en ze lichten ze in over onze behoeften en onze implementaties opdat zij, op hun beurt, kunnen spreken en hun vrienden en kennis overtuigen. Wij publiceerden ze gedurende 28 jaar (112 nummers) en zonder de mindere euro uit te geven aangezien de spontane abonnementen altijd de veroorzaakte kosten hebben overschreden. De nieuwe verantwoordelijken blijven trouwens dit kleine tijdschrift publiceren.

Wij publiceren, bovendien, een mededelingenblad („ENSEMBLE“ en „SAMEN“) om onze weldoeners te bedanken en proberen het aantal van onze vrienden via Facebook en onze blog uit te breiden. www.amiecomite00.blogspot.be/

1.2 Hulp in Haïti: onze activiteiten werden gediversifieerd in functie van de vragen die door onze verantwoordelijken ter plaatse werden uitgesproken, of door de lering die uit onze reizen in Haïti, Thailand en Filippijnen werd getrokken. Wij herinneren ons met ontroering van zuster Yolaine (†) die ons de leerlingen van de school Desprez (hierna vermelde foto) heeft laten ontdekken waarvan zij de Directrice evenals de afschuwelijke gangen van Port-au-Prince was.

1.2.1 De school Desprez is één van onze eerste projecten : het is een kleine lage school van meer dan 500 jongens en meisjes, van 4 tot 20 jaar. Afkomstig van analfabetische families, te arm om de participatie aan de schoolkosten van 1 dollar/jaar te betalen. Wij hebben hun een dagelijks ontbijt aangeboden t.t.z. een glas gezoete melk en twee broodjes opdat deze kinderen niet met een lege buik en zonder drank onder een tropische hitte blijven. Op een dag, een kind aan wie men vroeg waarom zij in de klas met een glas en een lege fles shampoo was gekomen, antwoordde oprecht „het glas is voor mij en de fles opdat u een beetje melk voor mijn mama“ geeft.

1.2.2 De gangen van Port-au-Prince zijn lange bochtige en nauwe gangen vandaar ontsnapt een walgelijke geur van urine en afvallen en waar zich de krottenwijken van de hoofdstad opstapelen. Wij hebben er gevitamineerde koekjes verdeeld.

Thérèse-Marie Flipot, Zr Angelina Bernardo en Zr Marijo de Crits

Boat people (tentoonstelling in het kamp van Bataan, Filippijnen)

« Rondalla on wheels » opgericht door Zuster Roos Catry

« Free clinic » : medische zorgen

1.3 Hulp voor de Filippijnen

Dank zij zuster Marijo van Crits (†) en zuster Angelina Bernardo (†) hebben wij onze Filippijnse vrienden in december 1981 ontmoet.

Wij zullen ons tot enkele treffende projecten beperken, zoals hulp voor de vluchtelingen van Zuidoost Azië, de „Free clinic“, de mini- en de kleine projecten.

1.3.1 Onze hulp voor de vluchtelingen van

Zuidoost-Azië : vaccins werden in Cambodja, in Thailand en aan de Filippijnen verdeeld. Vitamines en geneesmiddelen werden in Vietnam tot in 1986 verzonden. In 1981 werd een campagne van tandpreventie in het kamp van vluchtelingen van Puerto Princesa in het eiland Palawan georganiseerd, want enorm kinderen „Bootvluchteling“ hebben rotte tanden bij gebrek aan vitamines en tandverzorging. Deze jongeren hadden behoefte aan liefde en hadden bescherming door anderen nodig opdat de wreedheid van deze vervloekte overtocht te doen vergeten. Ze hebben ons indruk gemaakt door hun aardigheid, hun organisatie en hun moed. Zij wilden „heropleven“ door te werken en door zich te verenigen.

In Manilla, hebben wij zuster Roos Catry ontmoet en geholpen. Ze hield haar zich bezig met lichamelijke gehandicapten en ze heeft ons het „orthopedic hospital“ getoond. Wij hebben er twee en soms drie patiënten gezien, die geplaatst werden zoals de vijf op een dominosteen in hetzelfde bed.

Zuster Roos had een klein orkest gevormd : „Rondalla on wheels“. Deze groep werd regelmatig door enkele aanzienlijke van Manilla uitgenodigd om bv verjaardagen op te vrolijken en zelfs zich in het buitenland te gaan voordoen. Gelukwensen aan de gehandicapten van „Home plein d’amour“ (Bahay Mapacmahal): zij hebben aan de Internationale Spelen voor gehandicapten deelgenomen, die in Hong Kong in 1982 plaats vonden, ze werden 6de (op 23 landen) en verkregen 15 goud medailles, 11 van zilver en 10 van brons.

1.3.2 Free Clinic : eerste Free clinic (medische- en tandzorgen) werd op 30 januari 1983 geopend in het dorpje van Navotas, dichtbij Manilla. Het heeft vrijwillige steun van vroegere peetzonen ontvangen die nu artsen geworden zijn en werd gefinancierd door de winsten van het tweede concert van Kerstmis alsmede door altijd trouwe weldoeners.

Free clinic : tandarts aan het werk.

Mini project : groenten verkoop

Mini project : verkoop van voorbereide schotels

Het doel van « Free clinic » is drievoudig :

- de gezondheid van kinderen en van hun families proberen te verbeteren door ze regelmatig te onderzoeken en door ze te verzorgen.
- geneesmiddelen en vitamines gratis verdelen en hun leren om ze juist te gebruiken.
- en hun de elementaire regels voor tand-, lichamelijke en voedsel hygiëne bijbrengen, door babbeltjes te organiseren over bepaalde onderwerpen.

„Free Clinic“ houdt zich eveneens bezig met de administratieve en sociale methodes in geval van hospitalisatie.

Nadien heeft « Free Clinic » achtereenvolgens haar diensten verleend aan de inwoners van Sinagtala (1986-1989), Balaybay (dichtbij Castillegos) (1988-1990), Paco (1980), Tatalon-Araneta, Tanong, Purok en Northville (tot december 2011).

1.3.3 Mini projecten : Het doel van de mini projecten was een persoon of een familie te helpen om een kleine handel te openen waarvan zij droomt om van de ellende weg te gaan, zonder zich door woekeraars te laten oplichten die een interest van 100 tot 200% het jaar eisen. Zr Angelina evalueerde de kansen van succes, A.M.I.E gaf hem het kleine vereiste bedrag om te starten en, in geval van succes, gaf de begunstigde 20% ervan in 2 jaar aan Zr Angelina terug om anderen te helpen met het openen van hun mini onderneming. Zij mochten de resterende 80% als aanmoedigingscadeau houden.

De weldoeners hebben onmiddellijk de mini projecten ondersteund en de begunstigden zijn iedereen in hun kleine handel geslaagd! De Enen kochten goederen en verkochten ze, anderen maakten voorbereide schotels of kleding, anderen lanceerden zich in een kleine veeteelt of in de landbouw (zie hierna vermelde foto's).

Behalve de bevordering van de zelfstandige werknemers, hebben wij Filippijnse volwassenen toegelaten om eenvoudige maar nuttige technieken voor de families te leren of het mogelijk maken hun inkomsten te verhogen : zoals leren om een moestuin bebouwen, om jurken te maken, om kapster, manicure of pedicure te worden, enz.

Jeannine Boily (centrum van de foto)
Verantwoordelijk van de 1ste projecten
in Peru.

Volkskeuken in Breña (Lima)

« Club van het kind Thérèse-Marie
Flipot » in Las Brisas (Lima)

Sr. Gaby Tremblay

1.3.4 Kleine Projecten (Filippijnen en andere landen)

De Kleine Projecten zijn projecten waarvan de implementatie rond 50.000 BEF of 1.250 € richt: zij zijn, in principe, open voor alle landen en hun begunstigen en zijn niet verplicht om een deel van het ontvangen geld terug te betalen, zoals het geval is voor de mini projecten.

Deze nieuwe formule werd in juni 1987 met de aankoop van een zonnemicroscoop voor het ziekenhuis van Aquin ingewijd (Haïti). De kleine projecten hebben een levendig succes gehad.

1.4 Hulp voor de Peruanen

Zuster Jeannine Boily heeft ons toegelaten om de volkskeukens „Onze-Lieve-Vrouw van de Berg Karmel“ van Breña (bijgevoegde foto) te financieren, die 150 tot 200 voedselrantsoenen elke dag voorbereiden, zelfs weekends en feestdagen, voor de armen van haar wijk in Lima. Het is een soort van ratatouille samengesteld uit rijst, van deeg of zachte patatten met bonen, linze of andere groenten. Drie keer per week, bevat het menu vlees of vis, de andere dagen is het slechts kippenbouillon of been van rundvlees om de illusie van het vlees te geven.

Een campagne voor bestrijding tegen de ondervoeding werd aan Las Brisas vanaf eind 1993 georganiseerd. Niet alleen vinden de kinderen de gezondheid en een normaal gewicht terug, maar de moeders leren om een evenwichtige voeding voorbereiden tegen aanvaardbare prijs.

De verantwoordelijken hebben ter plaatse een kribbe geopend. Ze hebben het „Club van het kind Thérèse-Marie Flipot“ genoemd ter ere van A.M.I.E. Ze hebben evenals een gezondheidscentrum omvattend een apotheek en een laboratorium voor analyses geopend. Alles werkt dank zij talrijke vrijwilligers. Een mini bibliotheek werd ook geopend in Tate en in Pachacútec (dichtbij Ica).

Vandaag werken wij met zuster Gaby Tremblay om zieken, gehandicapten, slachtoffers van sociale onrechtvaardigheden en de verkrachten personen van Pucallpa en Lima te verlichten.

1.5 Hulp voor de Brazilianen

1.5.1 Hulp voor de kleine verkopers van de straten

Tussen 1987 en 2007, hebben wij met vader Bento Fevere van ten Hove gewerkt om de toekomst van kleine Braziliaanse verkopers van de straten voor te bereiden. Zijn methode heeft originaliteit en heeft de steun van de Salesiaanse Provinciaalse Raad gekregen. De Raad heeft besloten om het door Bento zelf te laten toepassen in alle salesiaanse huizen van het Noorde van Brazilië. Bento aanvaardt dat het arme kind in de straat blijft werken, aangezien het voortbestaan van zijn familie van de vrucht van zijn werk afhangt, maar stelt 2 voorwaarden :

- 1) men moet zijn arbeidsvoorwaarden menselijker maken en hem het geld geven dat hij eerlijk heeft gewonnen: zo zal hij slechts half-time kunnen werken zonder de hulp dat hij aan zijn familie aanbrengt te verminderen
- 2) hij moet zelf de beslissing nemen om op school te gaan, vervolgens een echt mannelijk beroep leren, dat op een professionele know-how is gebaseerd, op een gebied dat hem interesseert en waarin hij zich zal kunnen ontplooiën.

De strategie van vader Bento is dus aan de jongeren voor te stellen om deel uit te maken in zelfbestuurde coöperatieën waar de ene vervaardigen en de anderen in de straat de vervaardigde producten verkopen. De winsten worden gezamenlijk gezet en door elke coöperatieve herverdeeld volgens de verdienste van iedereen. De opvoeders stellen een klimaat van vertrouwen op en stellen de jongeren voor om koersen te volgen die aan hun kennis worden aangepast, en dan een know-how te leren volgens de technische mogelijkheden van het Centrum. Onder de coöperatieën, ontwikkeld in de verschillende salesiaanse centra, en waar vader Bento is voorbijgegaan, noemen wij, bijvoorbeeld, de ambachtsbakkerij, de vervaardiging van houten meubels, de werkplaats van ijzerwaren, het houtsnijwerk, de gecomputeriseerde drukkerij, het aardewerk, de vervaardiging van waterijsjes, het snijden en naaien, het tikken, de herstelling van koelapparaten, de veeteelt van vissen enz.

1.5.2 Levensstandaard in de sloppenwijken rond Montes Claros

Sinds het jaar 2000 en dank zij de toewijding van de zusters van het Heilig Hart van Maria (Berlaar), ontvangen 300 families van de sloppenwijken van Montes Claros een pakket voor Kerstmis, dat hun toelaat om een beetje beter en iets meer te eten gedurende een vijftiental dagen. Zij ontvangen eveneens een kom soep per week dankzij het werk van talrijke Braziliaanse vrijwilligers.

In 2007 werden stukken stof aan de mama's gegeven om te leren hoe een kleding voor hun pasgeboren kinderen te maken. Bovendien hebben wij wol en verf aan de meisjes en de moeders gegeven en hun het borduren en het schilderen geleerd : een middel om het product van hun werk te verkopen en om hun middelen van bestaan te verhogen. De zusters vergemakkelijken eveneens de toegang van de kinderen van 6 jaar en meer tot de gesubsidieerde lage scholen (zij ontvangen er dagelijks een gratis lichte maaltijd). Zij organiseren inhaallessen (bijgevoegde foto) opdat de jongeren in hun schooljaar slagen en gemotiveerd blijven om hun lage school voortzetten. Degenen die de inhaallessen volgen krijgen twee keer per week te eten als aanmoediging.

Bovendien geven wij de mogelijkheid aan een honderdtal jongeren om een diploma van de tweede graad te verkrijgen (2 jaar studies na de lage school) door hun uniformen, baskets en schoolmateriaal aan te bieden. Deze is de minimale vorming die door vele fabrieken van Montes Claros vereist is.

1.6 Hulp voor Thailandse lichamelijke gehandicapten

In Thailand, bekommert niemand zich om de gehandicapten: zij zijn, voor het merendeel, analfabeten en om te leven zijn ze verplicht om te bedelen, biljetten van tombola's te verkopen (aangezien zij geluk brengen!) of om zich te prostitueren. Vader Ray Brennan werd van deze onrechtvaardigheid misselijk en heeft een kleuterschool voor doofstomme, een lage school voor blinden en een volledig gratis internaat geopend. Opdat lichamelijke gehandicapten zich in de maatschappij kunnen integreren en er een actieve rol spelen, heeft hij eveneens een cursus voor herstelling van elektronische apparaten) gecreëerd (1 jaar). In twee jaar informatica studies, worden geselecteerde gehandicapten echte informaticaspecialisten, bekwaam om ingewikkelde software uit te werken.

Alle gediplomeerden van deze 2 scholen vinden altijd een betrekking met een normaal loon, dank zij hun specialisatie en hun kennis: deze werden zelfs door de universiteit van Cambridge erkend. 100% succes en dank zij vader Brennan, is de lichamelijke handicap geen belemmering meer voor de professionele loopbaan.

A.M.I.E heeft hem zijn kleine projecten en zijn groepssponsoring aangeboden.

Deze wonderlijke man vol humor, is helaas op 16/08/2003 overleden, maar zijn werk gaat verder.

1.7 Steun aan de kinderen van DRK

1.7.1 De stad van de jongeren

Het onderwijs van vader Pol Feyen is op de praktische opleiding in werkplaats en de praktijk van sport gebaseerd. Hij verdedigt het idee dat sport een gezonde activiteit is die de jongeren van de ledigheid verwijderd, moeder van alle fouten.

In Lubumbashi en zonder enige subsidies, heeft hij de leerlingen van de afdeling bouw aangezet om basketterreinen in te richten om andere teams te ontvangen en zo de jongeren dynamisch maken : deze hebben trouwens het nationale kampioenschap gewonnen (1988), vervolgens het kampioenschap van centraal Afrika. Voor deze jongens van de straten, niet voorbereid op de studies, heeft hij een centrum van alfabetisering op touw gezet, dat aan een praktijkgebonden onderwijs wordt gekoppeld, dat beurtelings in de werkplaatsen en aan de boerderij plaatsvond. Deze installaties lieten toe aan de Missie te overleven, aan de kinderen een beroep te leren, om vlees evenals verse vruchten en groenten van de tuin te eten en door voor klanten te werken aan de kosten deel te nemen. De leerlingen leerden eveneens de ecologische principes: weinig nitraten maar groene meststoffen, geen tractor maar rund getraind op het werk van de aarde, enz....

Het is met dezelfde goedheid en dezelfde liefde tegenover de ellendige kinderen dat hij hetzelfde doel nastreeft in het Huis van de Jongeren van Kinshasa sinds eind 1998.

1.7.2 Papy-huis

Het Papy-Huis is een weeshuis dat zich om kinderen van de straat bekommert, van wezen in de steek gelaten door hun familie of geplaatst door de rechter. Pol Feyen heeft de verantwoordelijkheid ervan sinds eind 2002. Wij helpen hem in de 6 volgende gebieden: werking, kosten van gezondheidszorgen, voedsel, kleding, uitrusting, spelen en sport.

1.7.3 Ziekenhuis van Kimpese

Het is in een ziekenhuis van Kasai dat zuster Hélène Van Ooteghem in 1968 de charme van de Afrikaanse ziel en de armoede van de bevolking ontdekt: de patiënten worden in bedden zonder matrassen gelegd! Een schok voor deze vroegere afdelingschef aan de universitaire kliniek van Leuven. In 1973, werd zij verzocht om aan het hoofd te zijn van het moederhuis in Kimpese (Laag Kongo), het dispensarium en een klein ziekenhuis zonder arts, noch operatiezaal, noch geneesmiddelen, noch geld ! Het moederhuis is zo arm dat de verpleegsters en de vroedvrouwen volgens de mogelijkheden worden betaald. De families moeten een kleine pan brengen, hout en voedsel en op een vuur koken om de bevallen moeder te voeden... zij moeten ook, op het moment van het vertrek, de lakens van de jonge mama aan de hand wassen, want er is slechts één wasmachine voor het heel moederhuis.

Energiek en ondernemend, heeft zuster Helene veel gemoderniseerd; zij is zelfs erin geslaagd om een erg klein ziekenhuis te bouwen en om enkele artsen in dienst te nemen. Wij hebben ze volgens onze mogelijkheden geholpen.

Na een kort verblijf aan het ziekenhuis van Muanda (bij de Atlantische oceaan), is ze naar Kimpese teruggegaan waar haar sociale taak is het leven van de kinderen en de zeer arme families te verbeteren.

1.8 Hulp voor Madagaskar

1.8.1 Onze-Lieve-Vrouw centrum van Clairvaux

Onze hulp voor de Madagassische kinderen richt zich tot de jongeren van het Onze-Lieve-Vrouw Centrum van Clairvaux, gelegen dichtbij de luchthaven van Antananarivo. Dit instituut houdt zich bezig met 170 internen, wezen, riskante kinderen of vroegere kinderen van de straten voor wie het instituut alles in rekening neemt (medische zorgen, voedsel, kleding, huisvesting en opvoeding). Daarnaast houdt het instituut nog zich bezig met 60 extern.

Deze jongeren genieten van een school "update" en van een professionele scholing van hun keus (houtbewerking of metalen, klassieke of metalen bouw, landbouw en veeteelt), een goede begeleiding en talrijke sport- en artistieke activiteiten, want gezien hun zwaar verleden, is het absoluut noodzakelijk dat zij een familie en aantrekkelijk klimaat terugvinden om zich te kunnen weer opbouwen en zich sociaal reclasseren. Zij lijden, immers, zeer vaak aan psychologische problemen: ze berispen of ze straffen dient dus niet veel, want het is van liefde en veiligheid dat zij nodig hebben.

School-boerderij is zowel een bron van voedsel als een opleidingsschool. Haar onderwijs is zeer belangrijk, want de bevolking van het eiland Madagaskar is voornamelijk landbouw (80%). Bovendien weet iedereen dat een dagelijks contact met de dieren een therapeutisch gevolg heeft.

Een boerderij laat aan deze destabiliseerde jongeren de mogelijkheid om de dieren leren kennen, om zorg ervan te nemen, om ze te eerbiedigen, om ze te temmen, om hun vertrouwelijke mededelingen te doen en om met hen een zekere tederheid te delen. Zij leren ook om verantwoordelijkheden te nemen en ontdekken de volharding, want de dieren nemen geen vakantie, het is alle dagen dat men ze moet voeden en er voor zorgen.

1.8.2 Scholen van Wildernis

Dit nieuwe project werd in 2011 opgezet. Het heeft als doel lage scholen dichtbij Morondava (westkust) te openen, namelijk in Andranomena (hoofdschool) en Andrenalafotsy (bijkomende school). De eerste resultaten zijn zeer bevredigend.

2 Lopende projecten in 2012

Code project	Project	Voornaamste Localisatie	Verantwoordelijke Ter plaatse	Begroting 2013 in €
305	Kerstmis van de armen	Montes Claros (Brazilië)	Zrs Guido en Leda	
306	Verschillende voedselhulp	Stad Pétio Port-au-Prince (Haïti)	Meisjes van Marie (Zr. Rose-Marie)	
402	Chirurgische heekunde	Pucallpa, Lima (Peru)	Zr. Gaby Tremblay	
403	Free clinic	Sampaloc IV en Luzviminda II (Filippijnen)	Kaibigan Int'l of the Philippines	
407	Moederhuis van Kimpese	Kimpese (DRK)	Zr. Hélène Van Ooteghem	
416	Dispensarium van Pucallpa/Lima	Pucallpa, Lima (Peru)	Zr. Gaby Tremblay	
424	Cochabamba	Cochabamba (Bolivia)	Zr. Carmen Alvarez	
506	O.L.Vrouw centrum van Clairvaux	Antananarivo-Ivato (Madagaskar)	Innocent Bizimana	
511	Stad van de Jongeren	Kinshasa (DRK)	Vader Pol Feyen	
517	Papy-huis	Kinshasa (DRK)	Vader Pol Feyen	
519	Scholen (vroegere collectieve sponsoring)	Montes Claros (Brazilië)	Zrs Guido en Ledâ	
		Kimpese (DRK)	Zr. Hélène Van Ooteghem	
520	Scholen van wildernis	Andranomena, Andrenalafotsy (Madagaskar)	Vincenzo Sirizzotti	

3 Voornaamste successen

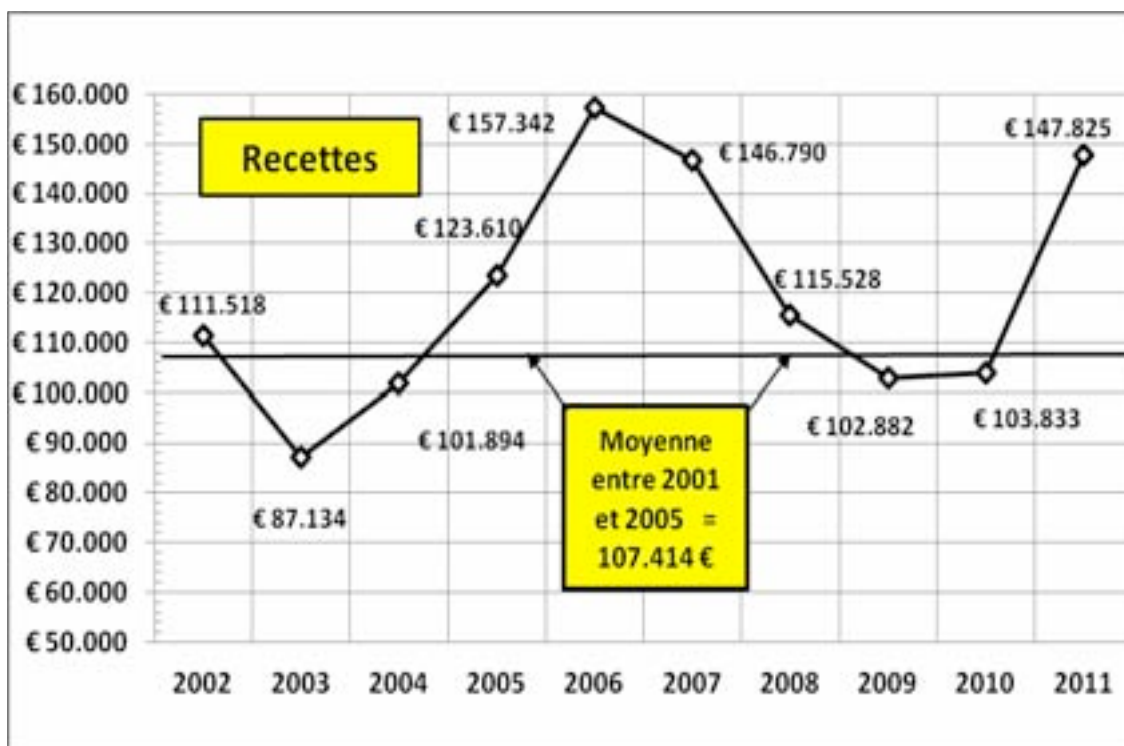
Activiteiten	Voornaamste successen
Driemaandelijks tijdschrift	112 nummers werden in 28 jaar gepubliceerd en dit zonder geen enkel euro uit te geven dankzij de spontane abonnementen die altijd de veroorzaakte kosten hebben overschreden.
School Desprez	Een ontbijt (1 glas gezoete melk en 2 broodjes) werd elke dag verdeeld onder 600 leerlingen gedurende een tiental jaren. (tot het overlijden van de Directrice)
Vluchtelingen van Zuidoost Asia	Tussen 1980 en 1986, werden inenting en geneesmiddelen in Cambodgia, Thailand, Filippijnen en Vietnam verdeeld.
Huis van ontvangst	Ingericht op 16/02/1980. Wij hebben deelgenomen aan de bedrijfskost tot eind 2008 ter hoogte van 227.650 €.
Free clinic (buiten Manilla)	Wij hebben 8 „Free clinic“ gefinancierd tot de opleving door de Filippijnse Overheid. Navotas (30/01/1983-31/12/1985), Sinagtala (1986-1989), Balaybay (dichtbij Castillegos) (1988-1990), Paco (1980), Tatalon-Araneta, Tanong, Purok en Northville tot eind 2011. Wij werken momenteel aan Sampaloc IV en Luzviminda II.
Mini projecten	Van 01/03/1985 tot 31/07/1996 werden 115 mini projecten met succes uitgevoerd waarvan 17 met vader Frans Demeulenaere ten voordele van de inwoners van Pasil.
Kleine projecten	Tussen 1987 en 2003 werden 266 kleine projecten uitgevoerd. Nadien hebben wij de structuur van de projecten veranderd
Pasil (Cebu Filippijnen)	Wij hebben 150 huisjes weer opgebouwd, na de brand in november 1988 van de sloppenwijk in Pasil (project van onze 10de verjaardag).
Volkskeukens	Wij financierden de volkskeukens van „Onze-Lieve-Vrouw van Karmel“ van Breña (Lima), die 150 tot 200 voedselrantsoenen elke dag voorbereiden, weekends en feestdagen inbegrepen.
Club van het kind Thérèse-Marie Flipot	Een kribbe werd geopend en de verantwoordelijken ter plaatse hebben het „Club van het kind Thérèse-Marie Flipot“gedoopt ter ere van A.M.I.E . Zij hebben evenals een gezondheidscentrum omvattend een apotheek en een laboratorium van analyses geopend.
Kleine verkopers van de straten in Brazilië	Vanaf 1985 hebben wij vader Bento Fevere van ten Hove toegelaten om honderdtallen verkopers van de straten te redden dank zij coöperatieven door de jongeren beheerd en door hun een know-how van kwaliteit te leren. Zijn methode heeft originaliteit en werd in talrijke salesiaanse huizen van de provincie Noord-Brazilië toegepast.

AWARD	Op 12 december 2002, heeft de Voorzitster van de Republiek van de Filippijnen, Mevrouw Gloria Macapagal-Arroyo het Award „Kaanib ng Bayan“ aan Belgische A.M.I.E toegekend. Dit om haar 23 jaar liefde en steun aan het Filippijnse volk te eren, hoofdzakelijk voor de originaliteit van haar mini en kleine projecten. Het is de 1ste keer dat dit beloningssoort aan een Belgische vereniging wordt toegekend en slechts één AWARD van dit soort werd in 2002 toegekend.
Cochabamba	Dank zij onze steun, gekoppeld aan die van de Boliviaanse vereniging „Solidaridad“, gebeurde de 1ste nier- transplantatie aan het algemene ziekenhuis van Cochabamba in 2010. Intussen gebeurde er een tweede transplantatie met succes en talrijke patiënten hebben dank zij een dialyse overleefd
Hulp aan de sloppenwijken van Montes Claros	Het geheel van onze actie (pakketten van Kerstmis, collectieve sponsoring en veelvoudige activiteiten van de Zusters van Berlaar) in de sloppenwijken van Montes Claros heeft vele families gevaloriseerd. Families, die vroeger voor niemand telde, spelen nu een actieve rol in de opvoeding van hun kinderen, de voeding en hygiëne.
Scholen van wildernis	Dank zij de inspanning van de dorpelingen, van de vaders kapucijnen en ons comité, werd een school Andranomena en Andrenalafotsy geopend (bijkomende school van die van Andranomena). Elk school bezit 2 klassen en elke leerling beschikt over een bank, over een uniform en het vereiste schoolmateriaal.
Geholpen landen	De projecten hebben 26 verschillende landen geholpen. De 5 meest geholpen landen (alfabetische orde) zijn: Brazilië, Madagaskar, Peru, de Filippijnen en DRK.

4 Boekhoudkundige resultaten :

De rechtstreekse inkomsten en de hulp voor de Derde Wereld, geïllustreerd hieronder, hebben betrekking op het geheel van onze projecten : voedsel, geneeskundig en educatief.

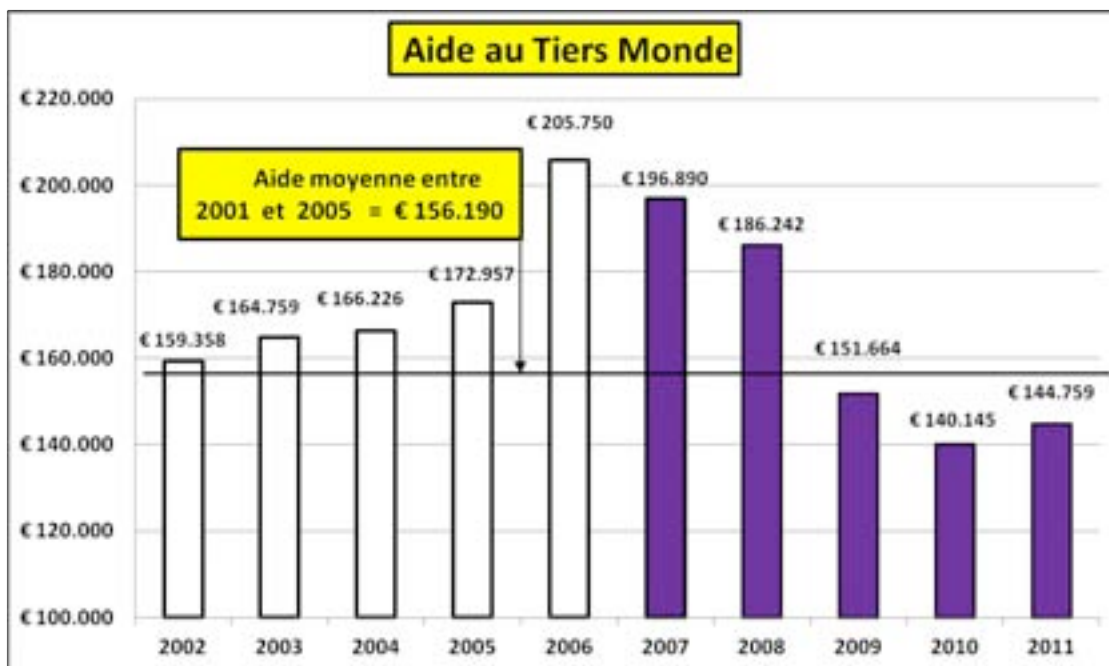
4.1 Inkomsten 2011

Na een sterke groei in 2005 en 2006 gekend te hebben, vallen de inkomsten drastisch in 2008 (- 21% vergeleken met 2007), dan iets minder in 2009 (- 11% vergeleken met 2008), waarschijnlijk wegens de economische en sociale crisis die wij doormaken. De laatste resultaten delen echter mede dat iedereen zich in 2010 bijzonder inspanning heeft gedaan om de tendens om te keren (+1% vergeleken met 2009): de inkomsten van 2010 blijven nochtans enigszins lager dan het verwijzingsgemiddelde. Het jaar 2011 was bijzonder voorspoedig aangezien de giften zijn gestegen met 56% ten opzichte van die van 2010.

4.2 Hulp voor de Derde Wereld 2011

Na van een prachtige groei van de inkomsten in 2005 en 2006, werd hun spectaculaire daling tussen 2007 en 2009 (- 35% vergeleken met 2006) pijnlijk gevoeld. De vermindering van onze hulp voor de Derde Wereld (- 26% alleen maar vergeleken met 2006) werd gedaald door uit onze voorraden te putten om onze vrienden van de Derde Wereld niet te veel te benadelen. Maar aangezien dat de crisis gedurende verschillende jaren ging streng optreden, hebben wij de bijdrage van onze voorraden moeten verminderen om ze niet voortijdig uit te putten.

De grafiek hierboven toont de evolutie van onze hulp voor de Derde Wereld tijdens dit decennium. Ondanks betere inkomsten in 2010, hebben wij nog onze hulp van 7,6% vergeleken met 2009 moeten verminderen. Dank zij de talrijke giften die in 2011 worden ontvangen, heeft men de hulp voor de Derde Wereld van 3,3% verhoogd en een voorraad gehouden om een mogelijke minder goed jaar 2012. Een bijzondere inspanning zal in 2012 geleverd worden om de gemiddelde hulp te bereiken die tussen 2001 en 2005 wordt geleverd.

4.3 Synthèse van de resultaten van het comité « Projecten »

- Bedrijfskosten : 0,74 % ten opzichte van de hulp voor de Derde Wereld.
- Eigen inkomsten in 2011 (inkomsten-bedrijfskosten) : 1.330 €
- Het actieve vermogen dat van ons comité na sluiting wordt gecumuleerd : 2.666 €
- Hulp voor de Derde Wereld : 144.759 €, d.w.z. 93% van de gemiddelde hulp tussen 2001 en 2005. De volgende grafieken geven de verdeling van de hulp aan het land.

